

TRE FOR ÉNS PRIS?

AF ERLAND KOLDING NIELSEN, DET KONGELIGE BIBLIOTEK

Nyt styrelsestilbud: Kulturarv er ikke blot mindesmærker og genstande i museumsmagasiner. Biblioteksområdet er fortsat centralt og bør stå stærkt.

Pr. 1. januar blev de separate styrelser Kulturarvsstyrelsen, Kunststyrelsen og Styrelsen for Biblioteker og Medier lagt sammen til én under navnet Kulturstyrelsen (KS) og har siden skullet bygges op nærmest fra grunden både organisatorisk og mentalt. Den nye styrelse skal lige finde sine ben og har desuden inviteret samarbejdspartnerne til at komme med input i form af ønsker og forventninger. Fair nok.

Helt grundlæggende må man naturligvis forvente, at KS har fingeren på pulsen i forhold til Kulturministeriet og Kommunernes Landsforening, hvilket i dag primært vil sige omkring den digitale udvikling. Det vil være KS' opgave at understøtte, at departementet (og kulturministeren) er klædt på mht. digital infrastruktur og retrodigitalisering både i en national og international sammenhæng. KS må også have fokus på den nationale digitale infrastruktur for biblioteks- og kultursektoren, herunder forholdet til ikke-statslige aktører som Dansk Biblioteks Center.

Et andet fokusområde er rettighedsproblematikken og -udviklingen, hvor

indsatsen skal sigte på, at der kan skabes øget adgang til digital information, herunder kulturarven efter 1870, hvilket vil betyde, at der skal tages en række politiske initiativer, bl.a. for at løse de finansielle problemer, der tårner sig op. På det punkt står vi faktisk i stampe.

Det er indlysende, at DEFF stadig skal være synlig og ikke nedprioriteres, og dens forudsætninger skal respekteres, indtil der evt. besluttes noget andet i samarbejde med de uden for KS stående hovedinteressenter. Men måske er der behov for en revision her, bl.a. på licensforhandlingsområdet? I forhold til bibliotekssektorerne er der nok også behov for et kritisk blik på råds- og udvalgsstrukturen.

En styrelse skal ikke være en driftsorganisation for løsning af operationelle opgaver. De skal enten allokeres til nationale kulturinstitutioner eller i udbud. Og man skal nok gøre sig klart, at de institutioner, der forventes at være indholdsleverandører, vil være med i beslutnings- og infrastrukturen.

KS forventes også at give opbakning til en samlet dansk koordinering og infrastruktur i relation til udviklingen i internationale servicetilbud som f.eks. Europeana, hvis indhold nødvendigvis skulle blive en afspejling den asymmetriske udvikling, der er i gang på retrodigitaliseringsområdet, præget som den er af manglende prioriteringer.

Ud fra internationale erfaringer kan sammenlægningen give Det Kongelige Bibliotek og andre anledning til bekymringer. Biblioteksvæsenet skal fortsat være et fokusområde, og der må ikke ske en glidning fra denne sektor over til de andre, især museumssektoren: Kulturarv er ikke blot jordfaste mindesmærker og genstande i museumsmagasiner.

Var det en god ide at slå de tre styrelser sammen? Det var ikke en beslutning, institutionerne var inddraget i endsige havde indflydelse på. Erfaringerne fra Norge og England taler imod, men lad os pt. lade tvivlen komme tiltalte til gode. Processen begynder med inddragelse af samarbejdspartnerne.